

ת"פ 4108/01/15 - מדינת ישראל נגד פנחס בן חיים

בתי המשפט

ת"פ 4108-01-15
23 דצמבר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

פנחס בן חיים

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - יאיר לחן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית המשפט ביום 3.2.15, בכך שבתאריך 25.12.14, בערב, התפרץ לרכב חונה מסוג רנו קונגו, השייך לרון סרי, בכך שניפץ את השימשה של החלון דלת קדמית מצד ימין, הכניס את פלג גופו לתוך הרכב ומתוכו גנב את מכשיר הטלפון הנייד של הבעלים מסוג גלקסי 4, עבירה של התפרצות לרכב וגניבה.

על פי הסדר הטיעון נדחה לקבלת תסקיר והתביעה הסכימה כי אם ישתף פעולה עם שירות המבחן בהליך טיפולי, יקח אחריות, יביע חרטה, ולא יפתחו תיקים נוספים, תסתפק ב- 6 חודשי מאסר בעובדות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי ואם לא יעמוד בפרמטרים המצוינים, יעתרו למאסר בכלא מעבר ל- 6 חודשים, כשבכל מקרה טיעוני הסניגור חופשיים. כמו כן, הוסכם שמעצר הבית יהיה לילי בלבד ואיזוק אלקטרוני יוסר.

נתקבלו מספר תסקירים, מהם עולה שהנאשם כבן 53, נשוי, אב ל- 4 בגירים. בנו לא עבד ומוכר כחולה סכרת וזכאי לקצבת ביטוח לאומי. מילדות התקשה להשתלב במסגרות שונות ומעורבותו בפלילים החלה מגיל צעיר מאוד. במסגרת הקשר עם שירות המבחן לנוער הופנה למוסד וכבר בגיל 18 נדון למאסר ראשון. הנאשם לא גויס לצה"ל בשל מעורבותו בפלילים.

עמוד 1

יש לו עבר פלילי מכביד, הכולל עבירות רכוש ואלימות ונדון 8 פעמים לתקופות מאסר ארוכות. מהמאסר האחרון השתחרר ב- 6.6.14.

הנאשם הושם בפיקוח מעצרים למשך 6 חודשים ושולב בקבוצה המיועדת למפוקחים. הוא השתלב בקבוצה ב- 12.8.15, אולם צוין בתסקיר הראשון שביקש לחזור בו מן ההסדר הטיעון וטען שלא ביצע את העבירה, ורק הודה בשל הצעת הסניגור. הם ציינו כי התרשמו מאדם בעל יכולות שמתקשה לתפקד באופן תקין ואשר גדל בבית שהתקשה להציב לו גבולות ולכן וחבר לחבלה שולית, תוך אימוץ ערכים עבריינים. לכן, נמנעו מלבוא בהמלצה כלשהי. למרות זאת הדיון נדחה שוב, הן לקבלת חוות דעת ממנה והן לקבלת תסקיר משלים.

מהתסקיר המשלים עולה כי אכן מודה בביצוע העבירות, אך התקשה להסביר המניעים לכך. הוא טען שחש בושה ולכן העדיף להכחיש ביצוע העבירה. הוא ממשיך להשתתף בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית מזה מספר חודשים, מגיע בקביעות, משתף פעולה באופן מלא, מהווה גורם משמעותי בקבוצה והכוונה לנתב אותו לקבוצה טיפולית ארוכת טווח.

מתסקיר המעצר שהוצא ב- 13.12.15, עולה כי שילובו בטיפול יעודי יתרום להפחתה משמעותית של רמת הסיכון להתנהגות עבריינית חוזרת. הוא ביטא רצון לשנות האופן בו מתנהל ולכן ממליצים להעמידו בפיקוח שירות המבחן למשך שנה לשילובו לקבוצה יעודית טיפולית בתחום האלימות. הם ציינו שיש משמעות רבה להליך הטיפול ולהמשך פיקוח של שירות המבחן.

יצוין, כי בין לבין הנאשם עבר לכאורה עבירת אלימות נוספת, שבה כפי הנראה כופר, אך יתכן וזו הסיבה שהמלצה היא לקבוצה יעודית בתחום האלימות, בעוד העבירה שבפני היא עבירת רכוש. ענין זה לא מובהר בתסקיר.

אין ספק שמדובר במי שאינו אדם צעיר ואשר מזה שנים ארוכות עובר עבירות, נדון לעונשי מאסר ומאסרים מותנים, אך אין בכך כל הרתעה. כפי הנראה היום חל שינוי כלשהו, הוא נמצא בראשית הליך טיפולי שיכול להיות משמעותי ביותר עבורו. אם יגזר דינו למאסר, כעתירת התביעה, יהיה בכך לגרום להתדרדרות חזרה למצב בו היה בעבר והרתעה ממשית לא יהיה בה.

לכן, אף שנפתח כאמור תיק, אולם עמד ביתר הפרמטרים שבהסדר, מצאתי להסתפק במקרה זה ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. באשר לקנס כספי, מדובר במי שאינו עובד, שנקלע למצוקה כלכלית קשה, אך יתכן שזה עומד ברקע ביצוע עבירת הרכוש.

בכל מקרה, מכשיר הטלפון שנגנב לא הושב לבעלים וראוי לפצותו.

הסניגור הפנה את בית המשפט על אישור לזכאות לגמלת הבטחת הכנסה של אשתו עבור זוג וילד בסך כ- 1,500 ₪. ברור שבכך לא ניתן לקיים משפחה.

הואיל ובתיק שנפתח לו שוחרר בתנאים מגבילים ועד לאחרונה נמצא באיזוק אלקטרוני, לא יכול היה הנאשם לצאת מן הבית כדי לעבוד.

באשר למתחם העונשי, התביעה הפנתה לגזר דינו של כב' השופט בני שגיא, אך באותו עניין מדובר במי שהיו תלויים נגדו שני מאסרים מותניים ואף שהתייחס למתחם עונשי הנע בין 4 ל- 12 חודשים, מצא לנכון לגזור הדין על פי הרף העליון

בשל העדר המלצה טיפולית. לא כן המצב במקרה שבפני, שהרי גם על פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז, ניתן להפחית מהמתחם הראוי משיקולי שיקום ובסופו של דבר, גזר הדין שנגזר עליו הוא בתוך המתחם שלו עותרת התביעה.

מעיון במ"ת עולה כי כתנאי לשחרור היה על הנאשם להפקיד 3,000 ₪. בית משפט נעתר לבקשתו והסתפק ב- 500 ₪, אך לא הפקיד היתרה, למרות התחייבותו ולמעשה, בכך הפר תנאי השחרור, אף שהתביעה לא התיחסה לכך בעיון החוזר.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הצדקה להימנע מלחייבו בפיצוי.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות במועצה דתית אשקלון וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
תחילת המאסר מיום 12.1.16 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.
3. פיצוי למתלונן, ע.ת. 1, רונן סרי, בסך 1,200 ₪.
מסכום זה יקוזז סכום הפקדון, והיתרה תשולם תוך 30 יום.
4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.
אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.
5. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.
מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים, גם עמוד 3

למאסר נוסף.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ו,
23/12/2015 במעמד הנוכחים.
רובין לביא , שופטת בכירה**